

ДИРЕКТИВА 2001/77/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

от 27 септември 2001 година

относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽²⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁽³⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора⁽⁴⁾,

като имат предвид, че:

(1) Понастоящем потенциалът на възобновяемите енергийни източници не се оползотворява достатъчно в Общността. Общността оценява необходимостта от насърчаване използването на възобновяеми енергийни източници като приоритетна мярка, като има предвид, че тяхното използване допринася за опазването на околната среда и устойчивото развитие. Освен това, използването на тези източници може също така да създаде нови работни места на местно равнище, да повлияе положително върху социалното сближаване, да допринесе за сигурността на доставките и да спомогне за по-бързото постигане на целите на Протокола от Киото. Следователно е необходимо да се осигури по-добро оползотворяване на този потенциал в рамките на вътрешния електроенергиен пазар.

(2) Насърчаването на използването на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници е изключително важен приоритет за Общността, както е посочено в Бялата книга за възобновяемите енергийни източници (по-долу наричана „Бялата книга“) поради причини, свързани със сигурността и разнообразието на енергийните доставки, опазването на околната среда и социалното и икономическо сближаване. Това бе потвърдено от Съвета в неговата

⁽¹⁾ ОВ С 311 Е, 31.10.2000 г., стр. 320 и ОВ С 154 Е, 29.05.2001 г., стр. 89.

⁽²⁾ ОВ С 367, 20.12.2000 г., стр. 5.

⁽³⁾ ОВ С 22, 24.1.2001 г., стр. 27.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския парламент от 16 ноември 2000 г. (ОВ С 223, 8.8.2001 г., стр. 294), Обща позиция на Съвета от 23 март 2001 г. (ОВ С 142, 15.5.2001 г., стр. 5) и Решение на Европейския парламент от 4 юли 2001 г. (още не е публикувано във ОВ). Решение на Съвета от 7 септември 2001 г.

резолюция от 8 юни 1998 г. за възобновяемите енергийни източници⁽⁵⁾, и от Европейския парламент в резолюцията му относно Бялата книга⁽⁶⁾.

(3) Увеличеното използване на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници представлява важен елемент от пакета мерки, необходими за спазването на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за промяната на климата, както и от всички други политики и мерки, свързани със спазването на бъдещи ангажименти.

(4) Съветът, в своите заключения от 11 май 1999 г. и Европейския парламент в резолюцията си от 17 юни 1998 г. относно електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници⁽⁷⁾, приканват Комисията да представи конкретно предложение за рамкова политика на Общността по отношение на достъпа на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници до вътрешния пазар. Освен това, в резолюция от 30 март 2000 г. във връзка с електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници и вътрешния електроенергиен пазар⁽⁸⁾, Европейският парламент подчертава, че обвързващите и амбициозни цели по отношение възобновяемите енергийни източници на национално равнище са от съществено значение за постигането на резултати и осъществяването на целите на Общността.

(5) За осигуряване на по-широко навлизане на пазара на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в средносрочен план, следва да се изиска от всички държави-членки да поставят национални индикативни цели за потребление на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници.

(6) Тези национални индикативни цели следва да отговарят на всеки национален ангажимент, част от общите задължения по отношение на промяната на климата, които Общността е поела в съответствие с Протокола от Киото.

(7) Комисията следва да оцени до каква степен държавите-членки са постигнали напредък по отношение на националните им индикативни цели, както и до каква степен тези национални индикативни цели съответстват на общата индикативна цел от 12% от брутно вътрешно потребление на енергия до 2010 г., като се има предвид, че индикативната цел от 12% съгласно Бялата книга за Общността като цяло до 2010 г., указва необходимостта от полагането на усилия, както на нивото на Общността, така и в отделните държави-членки, а също така и нуждата от отчитане на различните национални обстоятелства. Ако възникне необходимост във връзка с постигането на целите, Комисията следва да отправи предложения до Европейския парламент и Съвета, които могат да включват задължителни цели.

⁽⁵⁾ ОВ С 198, 24.6.1998 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 210, 6.7.1998 г., стр. 215.

⁽⁷⁾ ОВ С 210, 6.7.1998 г., стр. 143.

⁽⁸⁾ ОВ С 378, 29.12.2000 г., стр. 89.

(8) При използване на отпадъците като енергиен източник, държавите-членки следва да се съобразяват със законодателството на Общността по отношение на управлението на отпадъците. Прилагането на настоящата директива не накърнява определенията, посочени в приложения 2а и 2б към Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. относно отпадъците⁽⁹⁾. Подкрепата по отношение на използването на възобновяеми енергийни източници следва да съответства на другите цели на Общността, и по-специално да е съобразена с йерархията по отношение на третирането на отпадъците. В тази връзка, изгарянето на неразделни (несортирани) общински отпадъци не бива да се включва в бъдещите системи за подпомагане използването на възобновяеми енергийни източници, ако такава подкрепа подкопава йерархията.

(9) Определението на биомаса в настоящата директива не изключва използването на различно определение в националното законодателство, за цели различни от изложените в настоящата директива.

(10) Настоящата директива не изисква от държавите-членки да признаят покупката на гаранция за произход от друга държава-членка или съответно закупуване на електроенергия като принос при изпълнението на задължение по отношение на национални квоти. Въпреки това, гаранция за произхода на електроенергията е необходима за улеснение на търговията с електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и повишаване на прозрачността с оглед на потребителския избор между електроенергията, произведена от невъзобновяеми и електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници. Схемите за гарантиране на произхода сами по себе си не предполагат право на облагодетелстване от националните механизми за подпомагане, установени в отделните държави-членки. Важно е тези гаранции за произход да обхващат всички видове производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници.

(11) Важно е да се направи ясно разграничение между гаранциите за произход от заменяеми зелени сертификати.

(12) Необходимостта от обществена подкрепа за възобновяемите енергийни източници е призната в насоките на Общността по отношение на държавната помощ за опазване на околната среда⁽¹⁰⁾, които освен другите фактори, отчитат и необходимостта от включване на външните разходи при производство на електроенергия. Въпреки това, правилата на Договора, и по-специално на членове 87 и 88 от него, ще продължат да се прилагат за такова публично подпомагане.

(13) Необходимо е установяването на законодателна рамка за пазара на възобновяеми енергийни източници.

(14) Държавите-членки прилагат различни механизми за подпомагане за възобновяеми енергийни източници на национално ниво, включително зелени

⁽⁹⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 39. Директива, последно изменена с Решение 96/350/ЕО на Комисията (ОВ L 135, 6.6.1996 г., стр. 32).

⁽¹⁰⁾ ОВ С 37, 3.2.2001 г., стр. 3.

сертификати, инвестиционна помощ, освобождаване от данъци или данъчни облекчения, възстановяване на данъци и схеми за пряко ценово подпомагане. Едно от важните средства за постигането на целта на настоящата директива е гарантирането на правилното функциониране на тези механизми, докато не влезе в действие една обща рамка на Общността, за да се поддържа доверието на инвеститорите.

(15) Още е твърде рано да се вземе решение за цялостна рамка на Общността по отношение на схемите за подпомагане, с оглед на ограничения опит с националните схеми и относително малкия дял понастоящем на ценово подпомаганата електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в Общността.

(16) Необходимо е обаче, след определен преходен период, да се адаптират схеми за насърчаване на развиващия се вътрешен електроенергиен пазар. Следователно е необходимо Комисията да наблюдава ситуацията и да представи доклад относно опита по прилагането на схемите на национално ниво. Ако е необходимо, Комисията следва да изготви предложение, в светлината на изводите на този доклад, за установяване на рамка на Общността по отношение на схемите за насърчаване и използването на възобновяеми енергийни източници за производството на електроенергия. Това предложение следва да допринесе за постигането на заложените национални индикативни цели, да е в съответствие с принципите на вътрешния електроенергиен пазар, както и да вземе предвид характеристиките на различните източници на възобновяема енергия, заедно с различните технологии и географски различия. Тя следва да насърчава използването на възобновяеми енергийни източници по ефективен начин, като бъде проста, но в същото време възможно най-ефикасна, особено по отношение на разходите, както и да предвижда достатъчни преходни периоди от поне седем години, да запази доверието на инвеститорите и да избягва трудно възстановимите разходи. Тази рамка следва да дава възможност за конкуренция между електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници и тази от невъзобновяеми енергийни източници, като се ограничават разходите за потребителя, а в средносрочен план намалее необходимостта от публично подпомагане.

(17) По-широкото навлизане на пазара на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници ще позволи постигането на икономии от мащаба, което съответно ще доведе до намаляване на разходите.

(18) Важно е да се използва мощта на пазарните сили и вътрешния пазар, така, че електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници да стане конкурентна и атрактивна за европейските граждани.

(19) Като се поощрява развитието на пазара на възобновяеми енергийни източници е важно да се вземе предвид положителното въздействие върху възможностите за развитие на местно и регионално равнище, перспективите за износ, възможностите за социално сближаване и създаване на работни места, особено що се отнася до малките и средни предприятия и независимите производители на електроенергия.

(20) Следва да се отчете специфичната структура на сектора на възобновяемите енергийни източници, особено когато се преразглеждат административните процедури за получаване на разрешение за изграждане на съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници.

(21) При определени обстоятелства е невъзможно пълното гарантиране на преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници, без да се засегне надеждността и сигурността на мрежата, а гаранциите в тази връзка следователно могат да включват финансова компенсация.

(22) Разходите за свързването на нови производители на електроенергия от възобновяеми енергийни източници следва да бъдат обективни, прозрачни и недискриминационни, и следва надлежно да се отчете облагодетелстването за мрежата от интегрираните производители.

(23) Тъй като общите цели на предлаганите действия не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки поотделно, но биха могли да бъдат осъществени по-добре на нивото на Общността, поради мащаба или резултатите от действията, Общността може да предприеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 5 от Договора. Подробното им изпълнение, обаче, следва да бъде осъществено от държавите-членки, като по този начин всяка държава-членка има възможност да избере режима, който отговаря най-добре на конкретната ситуация в съответната държава-членка. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в този член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел

Целта на настоящата директива е да насърчи увеличението на дела на възобновяемите енергийни източници при производството на електрическа енергия на вътрешния пазар на електроенергия и да положи основата за бъдещата рамка на Общността в тази област.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „възобновяеми енергийни източници“ означава възобновяеми неизкопаеми енергийни източници (вятърна, слънчева, геотермална енергия, енергия на вълните,

на приливите и отливите, водна енергия, биомаса, газове от сметищата, от съоръжения за преработване на отпадъчни води и биогазове);

б) „биомаса” означава биологично разлагаемата част от продуктите, отпадъците и остатъците от земеделска дейност (включително от растителен и от животински произход), горско стопанство и свързаните с него промишлености, както и биологично разлагаемата част от промишлените и общински отпадъци;

в) „електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници” означава електроенергията, произведена от централи, използващи само възобновяеми енергийни източници, както и частта от електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници в хибридни централи, използващи и конвенционални енергийни източници, като се включва и електрическата енергия от възобновяеми енергийни източници, използвана за запълване на системите за съхранение и се изключи електроенергията, произведена в резултат на системите за съхранение;

г) „потребление на електроенергия” означава националното производство на електроенергия, включително и автопроизводството, плюс вноса, като се изключи износа (брутно вътрешно потребление на електроенергия).

Освен това, се прилагат и определенията, посочени в Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 декември 1996 г. относно общите правила на вътрешния пазар на електроенергия⁽¹¹⁾.

Член 3

Национални индикативни цели

1. Държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да насърчават по-широкото потребление на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в съответствие с националните индикативни цели, посочени в точка 2. Тези стъпки следва да бъдат съобразени с поставената цел.

2. Не по-късно от 27 октомври 2002 г. и на всеки пет години след това, държавите-членки следва да приемат и публикуват доклади, определящи националните им планове относно бъдещото потребление на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници като процент от общото потребление на електроенергия за следващите 10 години. Този доклад подчертава също предприетите или планирани мерки на национално ниво за постигане на тези национални индикативни цели. При изготвянето на тези цели в период до 2010 г., държавите-членки следва да:

- вземат предвид референтните стойности, посочени в приложението,

⁽¹¹⁾ ОВ L 27, 30.1.1997, стр. 20.

- се уверят, че целите съответстват на националните ангажменти, поети в контекста на ангажментите, по отношение на промяната на климата, които Общността е поела в съответствие с Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации относно промяната на климата.

3. Държавите-членки публикуват, за първи път не по-късно от 27 октомври 2003 г., а след това на всеки две години, доклад, който включва анализ на постигнатия успех при осъществяването на националните индикативни цели, като по-специално се вземат предвид климатичните фактори, които биха могли да се отразят на постигането на тези цели, и които сочат до каква степен предприетите мерки съответстват на националните ангажменти по отношение промяната на климата.

4. На базата на докладите на държавите-членки, посочени в параграфи 2 и 3, Комисията оценява до каква степен:

- държавите-членки са постигнали успех по отношение на националните си индикативни цели;
- националните индикативни цели съответстват на общата индикативна цел от 12 % от брутното национално потребление на енергия до 2010 г., и по-специално с индикативния дял от 22,1 % от електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници в общото потребление на електроенергия на Общността до 2010 г.

Комисията публикува своите заключения в доклад, за първи път не по-късно от 27 октомври 2003 г., а след това на всеки две години. Ако е уместно, към доклада се прилагат и предложения до Европейския парламент и Съвета.

Ако докладът, посочен във втората алинея, съдържа изводи, че националните индикативни цели не съответстват на общата индикативна цел поради причини, които не са обосновани и/или не се отнасят до нови научни доказателства, тези предложения се отнасят до националните цели, като включват евентуални задължителни цели, в подходящата форма.

Член 4

Схеми за подпомагане

1. Без да се накърняват членове 87 и 88 от Договора, Комисията оценява прилагането на механизми, използвани в държавите-членки, според които даден производител на електроенергия, на основата на нормативен акт, издаден от публичните власти, получава пряко или косвено подпомагане, и което би могло да има като ефект ограничаване на търговията, на основата на техния принос за постигане на целите по членове 6 и 174 от Договора.

2. Най-късно до 27 октомври 2005 г. Комисията следва да представи добре документиран доклад относно опита, придобит от прилагането и едновременното съществуване на различните механизми, посочени в параграф 1. Докладът оценява постигнатия успех, включително рентабилността на системите за подпомагане, посочени в параграф 1 при насърчаване потреблението на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в съответствие с националните индикативни цели, упоменати в член 3, параграф 2. Ако е необходимо, към този доклад фигурира предложение за рамка на Общността по отношение на схемите за подпомагане на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници.

Всяко предложение за рамка следва да:

- а) допринася за постигането на националните индикативни цели;
- б) съответства на принципите на вътрешния електроенергиен пазар;
- в) отчита характеристиките на различните възобновяеми енергийни източници, заедно с различните технологии и географските различия;
- г) поощрява използването на възобновяеми енергийни източници по ефективен начин, като бъде проста, но в същото време възможно най-ефикасна, особено по отношение на разходите;
- д) включва достатъчни преходни периоди за националните системи за подпомагане от поне седем години и да запази доверието на инвеститорите.

Член 5

Гаранция за произход на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници

1. Не по-късно от 27 октомври 2003 г., държавите-членки следва да потвърдят, че произхода на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници може да бъде гарантиран по смисъла на настоящата директива в съответствие с обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, посочени от всяка държава-членка. Те следва да осигурят издаването на гаранция за произход за тази цел, в отговор на такова искане.

2. Държавите-членки могат да определят един или повече компетентни органи, независими по отношение на дейностите по производството и разпределението, да наблюдават издаването на такива гаранции за произход.

3. Дадена гаранция за произход:

- посочва енергийния източник, от който е произведена електроенергията, уточнява датата и мястото на производство, а в случаите на водноелектрически инсталации посочва и тяхната мощност;
- служи на производителите на електроенергия от възобновяеми енергийни източници да докажат, че продаваната от тях електроенергия действително е произведена от възобновяеми енергийни източници по смисъла на настоящата директива.

4. Гаранциите за произход, издадени в съответствие с параграф 2, следва да бъдат взаимно признавани от държавите-членки, и особено като доказателство на елементите, посочени в параграф 3. Всеки отказ за признаване на гаранция за произход като такова доказателство, по-специално с оглед на предотвратяването на измама, трябва да се базира на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии. В случай на отказ да бъде призната гаранция за произход, Комисията може да принуди отказалата страна да я признае, и по-специално с оглед на обективните, прозрачни и недискриминационни критерии, на които се основава подобно признаване.

5. Държавите-членки или техни компетентни органи следва да въведат подходящи механизми, които да осигурят точността и надеждността на гаранциите за произход, както и да очертаят в доклада, упоменат в член 3, параграф 3 предприетите мерки за осигуряване на надеждността на системата за гаранции.

6. След консултации с държавите-членки, в своя доклад, посочен в член 8, Комисията следва да прецени формата и методите, които да следват държавите-членки с цел гарантиране на произхода на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници. Ако е необходимо, Комисията предлага на Европейския парламент и на Съвета да приемат общи правила в това отношение.

Член 6

Административни процедури

1. Държавите-членки или определени от държавите-членки компетентни органи оценяват съществуващата законодателна и регулаторна рамка във връзка с процедурите по издаване на разрешения или други процедури, заложили в член 4 от Директива 96/92/ЕО, които се отнасят до централите за производство на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, с оглед на:

- намаляването на регулаторните и нерегулаторни препятствия за нарастване на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници;
- рационализирането и ускоряването на процедурите на подходящото административно ниво, и

- осигуряването на обективни, прозрачни и недискриминационни правила и пълното отчитане на особеностите на различните технологии за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници.

2. Държавите-членки публикуват доклад от оценката по параграф 1, не по-късно от 27 октомври 2003 г., в който, ако е уместно, посочват предприетите действия. Целта на този доклад е да покаже, когато е уместно в контекста на националното законодателство, достигнатият етап, по-специално по отношение на:

- координирането между различните административни органи по отношение на крайните срокове, приемането и обработването на заявки за разрешения,
- изготвянето на евентуални насоки за действията, посочени в параграф 1 и преценяване на приложимостта на процедура за експедитивно планиране от страна на производителите на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, и
- определянето на органите, които да действат като посредници при спорове между властите, отговарящи за издаването на разрешения, и кандидатите за разрешения.

3. Комисията, в доклада, упоменат в член 8 и на базата на докладите на държавите-членки по параграф 2 от настоящия член, оценява най-добрите практики с оглед постигането на целите, упоменати в параграф 1.

Член 7

Въпроси, свързани с мрежата

1. Без да се накърнява поддържането на сигурността и безопасността на електрическата мрежа, държавите-членки вземат необходимите мерки, за да осигурят, че операторите на преносната система и операторите на разпределителната системи гарантират преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници на тяхната територия. Те могат също да предвидят приоритетен достъп до мрежата на електричество, произведено от възобновяеми енергийни източници. При преноса на електричество, произведено от производствени инсталации, операторите на преносната система дават приоритет на производствените инсталации, които използват възобновяеми енергийни източници, доколкото позволява функционирането на националната електроенергийна система.

2. Държавите-членки приемат правна рамка или изискат от операторите на преносните системи и на разпределителните системи да определят и публикуват свои стандартни правила по отношение на покриване на разходите за техническо приспособяване, като свързване към мрежата или укрепване на мрежата, които са необходими, с цел присъединяване на нови производители за хранване с

електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници към свързаната мрежа.

Тези правила ще се базират на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като по-специално се отчетат всички разходи и приходи, отнасящи се до свързването на тези производители към мрежата. Тези правила могат да предвиждат различни видове свързване.

3. Когато е уместно, държавите-членки могат да изискат от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да поемат, изцяло или отчасти, разходите, посочени в параграф 2.

4. От операторите на преносната система и операторите на разпределителната система се изисква да предоставят на всеки нов производител, който желае да бъде свързан, цялостна и подробна оценка на разходите, отнасящи се до свързването. Държавите-членки могат да позволят на производителите на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, които желаят да бъдат свързани към мрежата да обявят търг за техническото осъществяване на свързването.

5. Държавите-членки приемат правна рамка или изискват от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да определят и публикуват техните стандартни правила по отношение на разпределянето на разходите за системните инсталации, като свързване към и укрепване на мрежата, между всички производители, които се ползват от тях.

Разпределянето на разходите се прилага според механизъм, основан на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като се вземат предвид ползите, които първоначално или впоследствие свързали се производители, както и операторите на преносната система и операторите на разпределителната система, черпят от свързването.

6. Държавите-членки следва да осигурят, че при налагането на таксите за преноса и разпределението не се допуска дискриминиране на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, включително по-специално на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, произведена в периферни региони, например в островни региони или в слабо населени региони.

Когато е уместно, държавите-членки приемат законодателна рамка или изискват от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да гарантират, че таксите, начислени за преноса и разпределението на електроенергия от централи, които използват възобновяеми енергийни източници, отразяват възможните ползи по отношение на разходите в резултат на свързването на централата към мрежата. Такива ползи могат да възникнат от прякото използване на мрежата с ниско напрежение.

7. В доклада по член 6, параграф 2, държавите-членки разглеждат също мерките, които трябва да бъдат предприети, за да се улесни достъпа до мрежата на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници. Този доклад проучва, *inter alia*, възможността за въвеждането на двустранно отчитане.

Член 8

Обобщен доклад

На основата на докладите от държавите-членки, изготвени съгласно член 3, параграф 3 и член 6, параграф 2, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета обобщен доклад относно прилагането на настоящата директива, не по-късно от 31 декември 2005 г., а след това на всеки пет години.

Този доклад:

- разглежда напредъка, постигнат при отразяването на външните разходи за електроенергия, произведена от невъзобновяеми енергийни източници и въздействието на общественото подпомагане, предоставено за производството на електроенергия;
- взема предвид възможността държавите-членки да осъществят националните индикативни цели, установени в член 3, параграф 2, общата индикативна цел, упомената в член 3, параграф 4 и наличието на дискриминация между отделните енергийни източници.

Ако е уместно, заедно с доклада, Комисията представя допълнителни предложения на Европейския парламент и на Съвета.

Член 9

Транспониране

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 27 октомври 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 10

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 11

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 септември 2001 година.

За Европейския парламент:
Председател
N. FONTAINE

За Съвета:
Председател
C. PICQUÉ

ПРИЛОЖЕНИЕ

Референтни стойности за националните индикативни цели на държавите-членки за дела на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници в брутното потребление на електроенергия до 2010 г. (*)

Това приложение посочва референтните стойности за фиксирането на националните индикативни цели за електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници („ВЕИ-Е”), упоменати в член 3, параграф 2:

	ВЕИ-Е TWh 1997 (**)	ВЕИ-Е % 1997 (***)	ВЕИ-Е % (***)
Белгия	0,86	1,1	6,0
Дания	3,21	8,7	29,0
Германия	24,91	4,5	12,5
Гърция	3,94	8,6	20,1
Испания	37,15	19,9	29,4
Франция	66,00	15,0	21,0
Ирландия	0,84	3,6	13,2
Италия	46,46	16,0	25,0 ⁽¹⁾
Люксембург	0,14	2,1	5,7 ⁽²⁾
Нидерландия	3,45	3,5	9,0
Австрия	39,05	70,0	78,1 ⁽³⁾
Португалия	14,30	38,5	39,0 ⁽⁴⁾
Финландия	19,03	24,7	31,5 ⁽⁵⁾
Швеция	72,03	49,1	60,0 ⁽⁶⁾
Обединено кралство	7,04	1,7	10,0
Общността	338,41	13,9%	22% (***)

(*) При отчитане на референтните стойности, посочени в настоящото приложение, държавите-членки следва да приемат, че Насоките за държавна помощ за опазването на околната среда допускат съществуването на национални схеми за подпомагане за насърчаването на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници.

(**) Данните се отнасят до националното производство на ВЕИ-Е през 1997 г.

(***) Процентните дялове на ВЕИ-Е през 1997 г. и 2010 г. се базират на националното производство на ВЕИ-Е, разделено на брутното национално потребление на електроенергия. В случаите на вътрешна търговия с ВЕИ-Е (с признато сертифициране или регистриран произход) изчисляването на тези проценти ще повлияе на стойностите за 2010 г. в отделните държави-членки, но не и на общите стойности за Общността.

(****) Закръглена стойност, получена от референтните стойности по-горе.

(1) Италия е заявила, че 22% е реалистичната цифра, като се предположи, че през 2010 г. брутното национално потребление на електроенергия ще бъде 340 TWh. Когато взема под внимание референтните стойности от това приложение Италия е приела, че брутното национално производство на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници ще достигне до 76 TWh за 2010 г. Тази цифра включва и дела на неразграждащата се част от общинските и промишлени отпадъци в съответствие със законодателството на Общността относно управлението на отпадъците.

По този начин, възможността за достигане на индикативната цел, упомената в настоящото приложение зависи, *inter alia*, от действителното ниво на национално търсене на електроенергия през 2010 г.

(2) Като вземат предвид индикативните референтни стойности, определени в настоящото приложение, *Люксембург* счита, че определената за 2010 г. цел може да бъде постигната само ако:

- общото потребление на електроенергия не надхвърли това за 1997 г.;
- електроенергията, произведена от вятърна енергия може да бъде умножена по 15,
- електроенергията, произведена от биогаз може да бъде умножена по 208,
- може изцяло да се отчете електроенергията в нейната цялост, произведена от единствения общински инсенератор на отпадъци в Люксембург, който през 1997 г. покрива половината от електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници;
- електроенергията, произведена по фотоелектрически метод може да нарастне до 80 GWh и

доколкото горните точки могат да бъдат осъществени от техническа гледна точка в предвидените срокове.

При липсата на природни ресурси, допълнителното увеличение на електроенергия, произведена от водноелектрически атомни централи е изключено.

(3) *Австрия* счита, че 78,1% са реалистична цифра, при условие че през 2010 г. брутното национално потребление на електричество ще бъде 56,1 TWh. Поради факта, че производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници зависи до голяма степен от водноелектрическото производство и следователно от годишните валежи, стойностите за 1997 г. и 2010 г. следва да бъдат изчислени на базата на дългосрочен модел, основан на хидрологичните и климатични условия.

(4) Като взема предвид референтните стойности, посочени в настоящото приложение, *Португалия* заявява, че при запазването на дела на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници от 1997 г. като индикативна цел за 2010 г. се предполага, че:

- ще бъде възможно да се продължи националният електроенергиен план чрез изграждане на нова водноелектрическа мощност над 10 MW;
- друга възобновяема мощност, възможна единствено с финансова държавна помощ, ще нараства годишно с осем пъти повече отколкото в последно време.

Тези предположения предполагат, че новата мощност за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, с изключение на големите водни централи, ще нараства с два пъти по-бързо темпо от това на нарастването на брутното национално потребление на електроенергия.

(5) Във плана за действие на *Финландия* по отношение на възобновяемите енергийни източници са заложили определени цели по отношение на обема възобновяеми енергийни източници, използвани през 2010 г. Тези цели се базират на продължителни проучвания. Плана за действие е бил одобрен от правителството през м. октомври 1999 г.

Според финландския план за действие, дялът на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници до 2010 г. се предвижда да достигне 31%. Тази индикативна цел е доста амбициозна и нейната реализация изисква обширни мерки за насърчаване във Финландия.

(6) Като се отчитат референтните стойности, посочени в настоящото приложение, *Швеция* отбелязва, че възможността за постигането на целта зависи до голяма степен от климатичните фактори, които силно влияят на нивото на водноелектрическото производство, особено от измененията при плувиометрията, времето на валежите през годината и притока. Електроенергията, произведена от водна енергия може да варира съществено. През годините на голяма суша производството може да достигне до 51 TWh, докато

през годините с повече валежи може да достигне 78 TWh. Следователно стойността за 1997 г. следва да бъде изчислена на базата на дългосрочен модел, основан на хидрологичните и климатични промени.

Широко прилаган метод в страни с големи дялове на водноелектрическо производство е използването на статистически данни за притока на вода за период от 30 до 60 години. Така, според шведската методология и на базата на условията за периода 1950 - 1999 г., с корекции на разликите в общите водноелектрически производствени мощности и приток на вода през годините, средното водноелектрическо производство е 64 TWh, което отговаря на стойността от 46% за 1997 г. и в тази връзка Швеция счита, че 52% е по-реалистична стойност за 2010 г.

Освен това възможността на Швеция да постигне целта се ограничава от факта, че реките, които още не се експлоатират, са защитени от закона.

Освен това, възможността на Швеция да постигне целта до голяма степен зависи от:

- разширяването на комбинираното производство на топло и електроенергия, в зависимост от гъстотата на населението, търсенето на топлоенергия и развитието на технологиите и по-специално на газификацията, и
- издаването на разрешения за вятърни атомни централи в съответствие с националните законодателства, приемането от обществеността, технологичното развитие и разширяването на мрежите.